

Το τρίτο στάδιο της υπαρξιακής πορείας του Ασώτου: Η σωτηρία (Προσευχή - Θεία λατρεία - εξιλέωση)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η μετάνοια που φτάνει στην αποκορύφωσή της με την εξομολόγηση, είναι επιστροφή στο Θεό, αποκατάσταση των σχέσεων με Αυτόν και αρχή επικοινωνίας μαζί του με την προσευχή. Έτσι, όταν σκεφτούμε πως ο πατέρας της παραβολής αλληγορεί όχι μονάχα τον πνευματικό πατέρα ως αντιπρόσωπο του Θεού μπροστά στον οποίο γίνεται η εξομολόγηση, αλλά και τον ίδιο το Θεό, τον ουράνιο Πατέρα, «τον φιλόανθρωπον πατέρα και Θεόν», όπως λέει ο Ζιγαβηνός, τότε μπορούμε να καταλάβουμε πως η εξομολόγηση του ασώτου είναι συνάμα και μια προσευχή προς το Θεό, είναι διάλογος ανάμεσα στο Εγώ και στο Συ. Πρόκειται επομένως για μια «κατ' ιδίαν» προσευχή, ατομική προσευχή, που πριν εκφραστεί σαν αίτημα συγνώμης περνά μέσα από την περισυλλογή, την ενδοσκόπηση και την αυτοκριτική. Μιαν αυτοκριτική που ως συναίσθηση ενοχής, στην περίπτωση του ασώτου, έχει πάνω του υπαρξιακά μεταμορφωτικά αποτελέσματα, οδηγώντας τον στη μετάνοια που, όπως είπαμε, είναι επιστροφή στο Θεό, επανασύνδεση μαζί του με την προσευχή. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου](#) »